

ואלדו ושלושת הפרחחים



הנס וילהלם



פעם אחרת מכניסים שלג לתיבת הדואר של
שומר היער, תמיד תעלולים חדשים.



שטופס, ארוכאוזן ופקה הם פרחים ממש ותמיד
מוכנים לעשות שטויות. פעם הם מגלישים את בת
דודתם במורד תלול.



יום אחד ראה ואלדו איך הם מתגרים בסבא
למפה. "איזה גבנון יש לו" קראו "זה מצחיק
נורא!"

ואלדו לא חשב שזה מצחיק. הוא ניסה
להסביר להם שלא צריך לצחוק ממראה של
אחר, אבל השלושה לא הקשיבו.



הם צחקו מסבא למפה
ורצו דרך השלג לאגם.



בעודף ביטחון, כמו ארנבים פרחחים של מהסרט,
קפצו השלושה על הקרח, בלי לבדוק קודם האם הוא
חזק מספיק.
מובן שהקרח נשבר ושלושה התחילו לזעוק לעזרה.



למזלם לסבא למפה היו אוזניים טובות. הוא בא וניסה להוציא אותם עם המקל שלו. אך המקל לא היה די ארוך. מה לעשות? זה היה מצב חירום, השלושה עלולים היו לטבוע ולקפוא.



הוא הוריד את הצעיף שלו
וזרק אותו אל הקרח כמו פלצור.



ואלדו שמע את הצעקות. הוא רץ מהר לאגם.

השלושה אחזו בצעיף של ואלדו
והוא, בעזרת סבא למפה הוציא
אותם מהמים הקרים.





"הבית שלי כאן, קרוב" אמר סבא למפה. יחד עם ואלדו
הביאו את שלושת הארנבונים הרועדים מקור לתוך חדרו
החם של סבא.

הפשירו אותם שם במים חמים ותה. מאוד התביישו
השלושה לשבת כך, בגיגית של סבא.
"אי! אנו מצטערים מאוד" אמר פפקה "שצחקנו מהגבנון
שלך".

"הגבנון? הוא דווקא עזר לי מאוד כאשר הייתי צריך
לסחוב סלים קשים בצעירותי" אמר סבא למפה.
"סלים?" השתוממו השלושה.





עכשיו היה צריך סבא למפה לספר על החוויות שלו
כארנב הפסחא. הרפתקה אחרי הרפתקה שמעו
הפרחחים היושבים בשקט מוחלט.



"כן. כשהייתי צעיר סחבתי סלי ביצים כארנב חג
הפסחא" אמר סבא.
להיות ארנב חג הפסחא הוא חלום של כל ארנב
צעיר.

"תוכל להסביר לנו איך נעשים לארנב פסחא" שאל
ארוכאוזן.
"בוודאי! אם תבואו לבקר אותי אוכל ללמד אותכם את
כל סודות ארנבי פסחא. מה דעתכם?"
"הידד" קראו השלושה "מחר בבוקר אנחנו כאן!"





וכך הם בילו ערבים מעניינים מאוד אצל
סבא למפה. ויתכן ובמשך הזמן הם
נעשו ארנבי פסחא אמיתיים.